

שנולעוון הצעירים

(ראה שער)

ר סיפמה אשר בראש הגליון מהי
א יתב אונתו לכתוב "כלי מורא" בלי משוא פנים." חוששני שהפעם לא אוכל ל" הגשים את הסיסמה במלואה. מאמר זה נכתב במורא.

לא פעם דרכנו על היבלות של שליטים וריכוז, רוזנים קטנים וגדולים שפעלו ב" מחשך. אולם כל אלה היו כאין וכאפס. בהשוואה לאנשים שעל יבלותיהם אנו עומד יום לדרוך בשורות הבאות.

אבא חושי הוא חובב פרובניציאלי כל מנגנון המסדרה העומד לרשות עמוס בן גוריון הוא ככיתת הג"א — בהשוואה לק" בוצה אשר עליה מדובר הפעם.

כי זוהי קבוצה שאין לה שם ואין לה כתובת. המחזיקה בידה את מיטב כוח המחץ והלחץ של המדינה — מבלי להיות קיימת בכלל.

זוהי האגודה שאין לה נוסקיי חבר ותק" גותי. החסרה מיפקדה ומטה יביצעם — אבל הפועלת כתיאום מופתי ואינטסינקטיבי ככל החזיתות.

זוהי הכיתה האלמונית שרבים חוששים מפניה אך שאיש אינו מעז לדבר עליה. שגם חברי הממשלה ומנהיגי המפלגות משרי חכים עליה בקול נמוך. מחוץ לטוח כל מכשירי האגודה האפשריים.

אפשר לכתוב עליה בלי משוא פנים. אך אי אפשר לכתוב עליה בלי מורא.

★ ★ ★

לפני תריסר שנים הופיע ספר קטן, שעורר הד עצום מסיבכ לכדור הארץ, על אף המולת התותחים שרעמו אותה שעה בשלוש יבשות.

שם הספר היה "מהפכת המנהלים" ו" מחברו קומוניסט לשעבר בשם ג'יימס ברני האם. התיאוריה שלו היתה פשוטה ומוצדקת זעתי בעולם כולו מתחוללת מהפכה שקטה. המובילה מנקודות מוצא שונות למטרה א" חתי השתלטותם של המנהלים על החברה האנושית.

לדעת ברנהאם, איברו גם הקאפיטליזם וגם הקומוניזם את תוכנם האמיתי. בעלי ההון חדלו לשלוט באמריקה, הפועלים אינם שולטים בברית המועצות. גם שם וגם שם השתלט מעמד חדשו המנהלים.

מי הם המנהלים? ברנהאם חשב קודם כל על מנהלי הייצור, מנהלי בתי החרושת השולטים בדרוטי בשם חברות המניות ה" אלמוניות ובסטאלינגראד בשם המדינה ה" אלמונית. המפעלים אינם שייכים להם באופן רשמי כמובן, אולם הם הקובעים מה לע" שות בהם, והם הנהנים הראשונים מפירות הייצור — משכורות אדירות, מכונות מפרי ארות על-חשבון המפעלי חיי מותרות ו" שלטון.

למנהלי הייצור הצטרפו שאר המנהלים: מנהלי המכונה הממשלתית, החולשת באלפי צורות גלויות ונסתרות על המשק; מנהלי מכונות התעמולה המודרנית, העתונות, ה" דריו והטלביזיה; מנהלי האגודות המקצועיות, שאיברו זמן את המגע עם הפועל השוטט וחסרי השע.

משלימים את המעגל הגנרלים והארמירלים, מנהלי המכונה הציבאית, המתפשטת בהדרגה על כל שטחי החיים האומיים.

לדעת ברנהאם, התקדמה מהסת המנהלים בצעתי ענק בכל המשרדים — הקאפיטליסטי, הפאשיסטי והקומוניסטי, הסמלים שונים, התוכן אחיד, השרים במכוניות

הפאר, חברי הפרלמנטים שופעי הסממאות עסקייה מפלגות המתקוטטים — כל אלה אינם אלא כקצף על פני המים. משוללי כוח אמיתי, מאחורי התפאורה הססגונית מתפתחת בכל מקום מציאות אחת: הרוד גות המתכתית, הצוננת, חסרת הרגש של מנהלי המכונה — העריצות המחלחלת אשר אותה חוו בסיטויהם פראנץ קאפא, בעל הטירה, אלדוס האכסליי, בעל העולם החדש וג'ורג' אורוול, בעל אלף תשע מאות שמו נייטארבט.

★ ★ ★

יתכן שהניתוח של ברנהאם היה מזגזג ופסטי מדי. יתכן שהפריז בכואו למצוא מכנה משותף אחד לעשרות המה" פכות, ששינו את פני העולם בדור האחרון. אולם ניתוח זה הוא מכשיר מצויין לה" בנת ההפיכה השקטה והחשוכה המתפתחת

יועצים אלה לא נבחרו על ידי איש, ולא היו אחראיים בסני איש. זולת המלך עצמו. השפעתם היתה עצומה, ולרוב שלילית ר מרכאה. הכינוי שניתן להם, "קאמאריקה", הפך מאז לשם גנאי. אולם התופעה נשארה קיימת מאז ועד היום.

דויד בן גוריון אינו סובל יריי בים, שותפים, מתחרים או יוריי שים. אולם הוא אוהב סוג מסויים של אנשים, צעירים בהרבה ממנו, היודעים למלא פקודות. בני טיי פוחיו אלה דומים זה לזה מכמה בחינות: הם חפרים כל מקוריות מהשבתית, אך מצטיינים בפעלי תנות, בגמישות ובכוחה האילתור. בן ג'ון הצברי קוראים לטיפוס זה "מאכר".

כדי להבטיח לעצמו את המשלטים הערי קריים הציב בן גוריון את הצעירים המבי ריקים שלו על פסגות הגבעות בנוף הפרי ליטי. כראש הממשלה הוא מינה רבים מבין מנהלי המשרדים הממשלתיים. כראש מפא"י הוא החדיר את אנשיו למוסדות. כשר הבטי חון הוא מינה את הרמטכ"לים, את קציני המטה הבכירים ואת מנהל משרד הבטחון.

רוב הממונים של דויד בן גוריון לא היו עסקני מפלגתו. הם היו חברי הגויארדיה הפרטית של בני ג'.

★ ★ ★

תכונה העיקרית של חכיבי ביי ה"ג'י, היתה שהם יודעים למלא פקודות. אולם במשך הזמן לא היה עוד ברור כל כך מי בעצם נתן פקודות למי.

הקאמארילה שלטה על מלך ספרד, כי היא חלשה על מנגנון המודיעין. גם המלך הגאוני ביותר יכול להחליט רק על סמך הידיעות, הערכות וחזות הדעת של היועצי צים המומחים. הוא הפך לשבוי בידיהם.

★ ★ ★

בארמונו של מלך ספרד היה קיים, בשעתו, חדר קטן (בספרדית "קאמארי לה") בעל שמונה זלעות. בחדר זה היו יושבים היועצים הסודיים של המלך.

לבן גוריון קרה משחו דומה. ככל שעלה בדרגה, ככל שהפך יותר בעיני עצמו לדמות היסטורית יחידה במינה, ככל שזשאר מאחוריו את שותפיו מאתמול. ש הוא בו להם עתה — כן הפך מנוחק יותר, מבודד יותר — וחלוי יותר בקאמארילה שלו. היא הפכה לקשר היחיד שלו עם העולם עם המציאות.

הקאמארילה מעוניינת להגביר כוידות זו, לנתקו עוד יותר מקרקע צמיחתו. היא מעוניינת לספח בו עוד יותר את הרגשת הגדולה, הרגשת הייחוד שלו. היא מעוניינת לספח בליבו את ההכרה שרק הוא לבדו יכול להציל את עמו, ושהוא זקוק לצורך זה לסמכויות מיוחדות ולמעמד מיוחד. היא מעוניינת להוכיח לו שעליו להיפטר מן ה" שותפים הכובלים את כוחו המשיחי.

★ ★ ★

צב זה אינו חדש. בקיום כללים, הסתמן באופק עוד לפני ארבעה חמש שנים. אולם האזהרות הראשונות עיררו רק חיוך.

לפני ארבע שנים גילה העולם חזו (1995) כי בחדרו של טדי קולק, המנהל הכללי של משרד ראש הממשלה, נרקמו תוכנית, לפיה היה על דויד בן גוריון לכונן משטר לשעת חירום, כדי להציל את המצב הכלכלי ש" נראה מיואש. המשטר החדש היה צריך לכ" לול ריתוק כוח האדם, איסור שביתות יחסי גנות, הגבלת חופש הביטוי.

הממונה על הביצוע היה צריך להיות טדי קולק בכבודו ובעצמו.

בן גוריון שקל את התכנית, אולם בדע האחרון פסל אותה לטובת פתרון פחות מסוכן: שיתוף הציונים הכלליים בממשלה וחיטול משטר הצנע. שעת הכושר עברה.

כעבור זמן מה נרקמה תכנית אחרת, ה" שגם היה היוזם שלה אהוד אבראל, לשע" בר מנהל כללי של משרד ראש הממשלה ומנהל כללי של משרד האוצר.

אבראל הוא חבר המשק הבלתי מפלגתי נאות מרכזי. אחיו היה חבר המשק הבלתי מפלגתי שדה"בוקר.

אבראל המציא את מיבצע שדה"בוקר של בני ג'.

הרעיון היה פשוט וקוסמו ביג'י. ינטוש את הממשלה, ימסור את תפקידו ליריבו העיקרי, משה שרת. את תפקיד הרמטכ"ל ימסור למשה דיין, שגם הוא לא נמנח עם מעריציו הגלגלים של שרת ההססני.

היה ברור שכל הבנין של ממשלת שרת יתמוטט תוך שלושה חודשים. בינתיים יקום הנוער העברי כאיש אחד לקריאת החלון בשדה"בוקר. ביג'י, יוועק חזרת כדי להציל את המוקדת, יסלק את כל עסקי מפא"י ושאר המפלגות, ימסור את תשלטון המע" שי ליד גאמניו, מסוגו של אחד אבראל.

★ ★ ★

את היתח תכנית גאונות. מי זאם מה לא הצליחה.

שעה שביג'י, ונאמניו ייכו להתפוצצות וחייברו בינתיים את ההרכב החדש של של טון המדינה, אותו מסר בסרוטרוט העולם הזה (892) לפני שנה וחצי, גיהל שרת את הממשלה. שום דבר לא קרה, השלטון לא התמוטט. הנוער לא קם כאיש אחד, הוא לא קם בכלל. היה דומה שהקאריירה ה" פוליטית של בני ג'י, ושל כל יועציו הגיעה לקיצה סתרם עת.

או נרקמה הקנוניה המכוונת לסילוק פנחס לבון, סילוק זה איפשר לבן גוריון לחזור, איך שהוא, אם כי יותר כמנוצח